

Nr 181.

Av herr Hedqvist, om skattefrihet för s. k. ledarhundar.

Jämlikt kungl. förordningen den 17 maj 1923 utgår skatt på hundar oavsett för vilket ändamål dessa användas. Ett undantag från den allmänna beskattningen gjordes vid 1942 års riksdag, som fattade beslut om skattefrihet för hundar, vilka ställdes till krigsmaktens förfogande, s. k. arméhundar. De blindas s. k. ledarhundar äro fortfarande beskattade. Utbildning av ledarhundar i större omfattning påbörjades i Sverige 1938, då de blindas organisationer på allvar togo itu med denna uppgift. De blinda leva ju i allmänhet under tämligen blygsamma ekonomiska förhållanden, och den jämförelsevis höga hundskatten i städer och större samhällen skulle tillsammans med utgifter för hundens skötsel göra det svårt för många blinda att hålla ledarhund hur stort behovet därav än kunde vara.

En ledarhund kan med visst fog betraktas som en protes med uppgift att ersätta den förlorade synen, och det kan därför anses oriktigt och obilligt att utkräva skatt för sådana hundar. Med hänvisning till det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i kungl. förordningen den 17 maj 1923 ang. skatt å hundar, att s. k. ledarhundar, avsedda att betjäna blinda, icke äro att hänföra till hundar, för vilka hundskatt skall erläggas.

Stockholm den 22 januari 1943.

Sven Hedqvist.
